

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance a JUDr. Jana Passera v právní věci žalobce: **J. S.**, zastoupeného JUDr. Marií Karasovou, advokátkou se sídlem Výstavní 17/19, Brno, proti žalovanému: **Finanční ředitelství v Brně**, se sídlem Náměstí Svobody 4, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 1. 2003, čj. FŘ-110/163a/02-0107, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 26. 7. 2007, čj. 30 Ca 144/2006 - 45,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Brně zamítl shora uvedeným rozsudkem žalobu žalobce proti shora uvedenému rozhodnutí žalovaného.

Žalobce (stěžovatel) napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností. V jejím rámci mj. zdůraznil, že mu byl rozsudek prokazatelně doručen až dne 31. 1. 2008, kdy si jej osobně vyzvedl ze spisu a dodal, že předchozí doručování bylo zmatečné, na což byl krajský soud písemně upozorněn.

Nejvyšší správní soud z obsahu spisu zjistil následující skutečnosti: Rozsudek krajského soudu byl zástupkyni stěžovatele doručen do vlastních rukou dne 15. 8. 2007, doručení pak obsahuje mj. údaj o obsahu zásilky „30 Ca 144/2006 – 45 rozsudek“. Dne 27. 12. 2007 doručila zástupkyně stěžovatele krajskému soudu přípis, podle nějž stěžovatel náhodně zjistil, že Finanční úřad v Blansku disponuje od srpna 2006 (zjevně se jedná o chybu v psaní, neboť v návaznosti na dataci rozsudku a jeho doručování se může jednat pouze o srpen 2007) předmětným rozsudkem krajského soudu sp. zn. 30 Ca 144/2006. Dále zástupkyně stěžovatele tvrdí, že nahlédnutím do knihy došlé pošty zjistila, že jí byl doručen rozsudek krajského soudu čj. 30 Ca 91/2003 - 103 a uvádí, že vydal-li krajský soud rozsudek ve věci sp. zn. 30 Ca 144/2006, pak jí tento rozsudek nebyl doručen. Konečně zástupkyně stěžovatele dodala, že existuje-li ve spisu krajského soudu jiný rozsudek než rozsudek čj. 30 Ca 91/2003 - 103, žádá o jeho doručení. Z úředního záznamu ze dne 31. 1. 2008 pak vyplývá, že tohoto dne stěžovatel nahlédl do spisu krajského soudu a vyžádal si rozsudek čj. 30 Ca 144/2006 - 45. Kasační stížnost pak byla podána osobně dne 14. 2. 2008.

Nejvyšší správní soud pro úplnost podotýká, že rozhodnutí krajského soudu v nyní posuzované věci navázalo na předchozí řízení u krajského soudu, ukončené rozsudkem čj. 30 Ca 91/2003 - 103, proti němuž podal stěžovatel kasační stížnost a který byl poté Nejvyšším správním soudem zrušen.

Podle § 42 odst. 5 s. ř. s. se v případě absence zvláštní úpravy v soudním řádu správním použijí pro doručování obdobně předpisy platné pro doručování v občanském soudním řízení. V posuzované věci je zřejmé, že podle údajů na doručence byla zástupkyni stěžovatele doručena v předmětné obálce v souladu s § 49 odst. 1 o. s. ř. jediná písemnost, a to rozsudek. V souladu s § 50f odst. 1 písm. b) o. s. ř. doručenka obsahuje údaj, že obsahem obálky byl rozsudek a jednoznačné označení jeho čísla jednacího 30 Ca 144/2006 - 45. Podle § 50f odst. 9 o. s. ř. je pak třeba vycházet z presumpce správnosti údajů uvedených na doručence, nebude-li dokázán opak. Nejvyšší správní soud na tomto místě konstatuje, že zástupkyně stěžovatele pouze uvedla, že jí nebyl doručen rozsudek „čj. 30 Ca 144/2006“, a že jí byl doručen rozsudek „čj. 30 Ca 91/2003 - 103“. Toto tvrzení ovšem nejen neprokázala, nýbrž ani žádné důkazy k prokázání svého tvrzení nenavrhla. Nejvyšší správní soud proto uzavírá, vycházejí v souladu s citovanými zákonnými ustanoveními z presumpce pravdivosti údajů uvedených na předmětné doručence, že rozsudek Krajského soudu v Brně, čj. 30 Ca 144/2006 - 45, byl doručen zástupkyni stěžovatele již dne 15. 8. 2007.

Poté Nejvyšší správní soud přistoupil k posouzení včasnosti podání kasační stížnosti.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. V souladu s § 40 odst. 2 a 3 s. ř. s. končí lhůty určené podle týdnů, měsíců nebo roků uplynutím toho dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Podle § 106 odst. 4 s. ř. s. se kasační stížnost podává u soudu, který napadené rozhodnutí vydal; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Nejvyššího správního soudu.

Dnem, který určil počátek běhu lhůty pro podání kasační stížnosti byla středa 15. 8. 2007. Posledním dnem k podání této stížnosti byla středa 29. 8. 2007. Kasační stížnost však byla podána až dne 14. 2. 2008, tedy opožděně. Proto ji Nejvyšší správní soud podle § 120 s. ř. s. ve spojení s § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. odmítl.

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. podle nějž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. března 2008

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu